

27

2

CONGRESSVS AC CELEBERRIMI CONVEN-
TVS CAESARIS MAX. ET TRIVM REGVM
HVNGARIAE, BOEMIAE, ET POLONIAE.

In VIENNa Panoniæ, mense IVLIO. Anno
M. D. XV. facti, brevis ac uerissi-
ma descriptio.

BIBLIOTHECA NAZ.
ROMA
STORIO EMANUELI.

Stephanus Baluzius Tutelerus.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AT HARVARD UNIVERSITY
1280 DIVINITY AVENUE
CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS 02138
U.S.A.

Jacobo Villinger Cæsaris Adarini

liani Thezaurario, Ioannes Cuspinianus Præfectus
Viennens. felicitatem, ac .S. P. D.

Emini inter philosophos magnâ esse altercationem. An conueniat sic uiuere, ut nemo te uixisse sciat, ut ille dixit, crede mihi, bene qui latuit, bene uixit. Et illi potissimû qui cæteris uolût esse religiores hoc suadent, quasi sic uideant humanâ contemnere gloriâ, cum ipsi sint ambiciosissimi & gloriæ audissimi. Hi qui etiâ libellos de cõtemnenda gloria scripserunt, cum suû nomê pponunt, nûquid ipsi gloriâ affectât? Nempe hoc sudamus, ob hoc laboramus, ob hoc mille pericula & in mari & in terra subimus, ut quasi merces labore gloria nos sequat, Cur igitur arbitrant illi sic esse uiuendû ut nemo nos uix esse sciat, quasi omnia debeât ignorâtia & tenebris occultari, cum nihil magis exoptet homo q̃ scientiam, & natura scire desyderet, & animi etiâ nobilior pars sit lux ac lumê, quâdoquidê plane oïbus insita est cupiditas cognoscêdi nō modo mundana, sed & q̃ supra nos sunt, ac quæ uix capere intellectu nostro possumus. Sed ex plebe nemo est tam excors qui nō uelit aliorû regnoꝝ ac puinciarum nō libêter indagare, & ritus & mores & res gestas si habere copiam possit. Ob id cû Plutarchus scio, hominê nihil oïum æque refugere, ac ignorantia & tenebras atq; ideo nō esse uiuendû, ut nemo nos uixisse sciat. Sed ita potius uiuere, ut aliquo monimento si fieri potest nos uixisse testemur, hic post se liberos, hic libros relinquit, hic prædia, hic possessiones, hic ædificia, hic bonâ famâ, oïnes bonû nomen conemur post nos relinquere, alioquin uita nostra mors potius est. Ego ita pro uirili semper elaborauit ut me uixisse testarer, quibusdâ monimētis, quæ extant. Nec passus sum etiâ illud ignorari, quod hic nobiscum iam actum est, quod certo scio. Multi hoies utriusq; sexus libêter etiam in remotissimis regionibus uehementissime exoptabant. Quis enim bono ingenio præditus nollit scire, quomodo ille celeberrimus Regum conuentus inchoatus

ac perfectus esset, & quo pacto mutuo sese amplexi essent,
clamētissimi illi principes, qui se de facie prius non no-
uerant, et si sanguinis uinculo prius erāt astricti. Licet
aut tu mi Iacobe tanq̃ Cōsiliarius Cæsaris, nō inter
postremos numerādus affueris, & oculata fide oīa
intellexeris. Tñ aliquādo ea quæ faciliōra sunt
e memoria labunt, quæ libēter in senectute
relegimus. Amore tui omnia collegi, quæ
& uidi, & quibus interfui. Quinq; em̃ an-
nis, ut scis, uoluo hoc saxum, quibus
uigefies & quater in Hungariā Ora-
tor iui, atq; hæc negocia tractaui.

Quantū igit potui ré uerissimæ
simpliciter tñ, sine turgida
oratione p̃scripsi. Quid
quid id est boni con-
sules, & me ut so-
les amabis. Ex
Vienna uige-
sima Au-
gusti.

Diarium Joānis Cuspiniani prefect.

Vrbis Viennē. De congressu Cæsaris MAXIMILIANI

Aug. & Trium Regū, Hungarię, Boemię, & Po-
lonię, VLADISLAI, LVDOVICI, ac SIGIS-

MVNDI. In Vrbe Viennē. factō. xvii.

Iulii. Anno Christi. M. D. XV.

Cæsar MAXIMILIANVS ut est ingenio sin-
gulari, ac prope diuino anio uoluēs nihil
esse p̄clarius bono principi, q̄ puincias &
regna sua, solido aliquo robore stabilire,
in oēs orbis angulos, oculos suos cōiecit.
Et nobilissimū quēq; regi affinitate sibi
deuinxit, ut inde puincis suis perpetuā re-
linqueret quietē. Sic filium PHILippū in Hispaniā mittens
Regem Aragonū sibi p̄iunxit. Cum aut̄ diuus ille PHILip-
pus numerosam post se prole relinq̄ret, noluit Cæsar quā-
cunq; amittere occasione, Ex quattuor filiabus quę secūda
est post LEonorā, cui nomē ISABELLA regi despōsauit Dacię
sed hoc aliquāto post, ex Septentrione Cæsar in Orientē mi-
grauit ut semē eius undequaq; coalesceret, uidit pietissimū
Hungarię & Boemię Regem VLadislauum, nobilissimis li-
beris a Deo optimo maximo donatū, LVDOuico & ANna
Mox animo cōcepit, illosq; sibi deuincire, Austrięq; puinci-
as inferiores robustissimo muro circūuallare, LVDOuico
Hungarię & Boemię Regi, tertiam neptem MARIAM in
uxorē, & ANNAM unū ex nepotibus, aut CAROLum, aut
FERDinandū in maritum dare cogitauit, ut prouincię illę
ptigū & regna, mutuis uiribus robustiores esēt p̄tra im-
petum Turcō, & quorūcunq; hostium. Id cōsilio & opera,
tūc MAThei ep̄i Gurcē, hodie uero Cardinalis, qui & ex-
tremam manū huic operi imposuit. Et IOannis Varadiē, ep̄i
ep̄iscopi professi ordinis. s. Francisci, primum inchoatū est.
Accesserūt de hinc plariq; oratores, quos Cæsar aliquot hic
annis in Hungariā misit, qui iter cætera negocia matrimo-
nia hæc duplicia simul sollicitarūt, Ianus Mxaxii miles p̄fe-
ctus arcis Drosindorff, Comes Leonardus de Hag, Volfgangus
de Regndorff Baro. Ioānes de Pucham, hic annis quę

*Philippus hie rex liberu hie
Leonora p̄uincias daci p̄uincias
Isabella regi Dacię p̄uincias*

perpetuus Orator iuit in Hungariâ, Cuspinian⁹ pfectus Sena-
tus Viennens. qui uulgo Anbaldus dicit^r, postremo & Lau-
rentius Saurer uicedñs Austriæ, Orator cū cæteris iuit.

¶ Interim Cæsar, licet grauissima bella gereret, & annis iā
fere octo supbiâ Venetorū castigaret, nullā occasionē omit-
tens, ut suū sortitent^r finem cōcepta, iamdudū matrimonia
Ex Flandria in Austriā misit, charissimā suam neptē Mariā
sponsam LVDOuici Regis, quæ Viennam appulit. xii. die
Iunii. Anno. M.D.XIIII. honorificētissime excepta, nō tam
a Clero, q̄ uniuerso populo Viennensi, & deducta ad arcem
Viennensem ubi hodie adhuc habitat.

¶ Prius autē Cæsar in Austriā descēderat aīo pueniēdi Regē
Hūgarie VLADislaū, & tractādi nō tam de liberorū p̄muniū
matrimoniiis, q̄ de cæteris suarū p̄uinciarū, & regnorū neces-
sitatibus. Sed insperato erupit, quædā incondita Rusticorū
multitudo, quæ Cruciatorū appellabatur, proximis em̄ ante
mēlibus Cardinalis Strigonien. Legatus ap̄licus, Cruciatā
detulerat in Hungariā, cū plenissimis indulgētiis, e qua re,
unde subsidiū sperabat, crudelissimū uenenum ortum est.
Nam longe lateq; defæuit in Hūgaria hæc crudelissima pe-
stis, & om̄i pestilētia sæuior, in utrūq; sexū indiscriminatim
uenenū iniiciēs, rapiebant^r liberi ex matrū sinubus, truncā-
bant^r ut feræ, & abiiciebant^r. Stuprabant^r passim uirgines, &
matronæ, in parentū ac maritorū cōspectu. Sacra p̄phana-
bantur, spoliabant^r tēpla, ciuitates, oppida, arces, uillæ, eua-
stabant^r & incēdio corruēbāt, deniq; nihil tam sanctū, quod
ab iis Cruciatīs nō defœdaret^r. Horū dux Georgius quidam
Ceculus (gentis nomē est, Ceculi em̄ prope Transsiluaniā
habitāt) Asciuit hic sibi Comitē, Laurentiū presbyterū, qui
crudelitate oēs superauit. Erat etiā ex ducibus quidam Mi-
chael monach⁹, ita hæc pestis nullū ordinē intactū reliquit
Ex minoribus ducibus multi erāt, quorū nomina scribere est
supuacaneū, Hii quoscunq; nobiles apprehenderant, palis af-
fixerunt, mulieres ac liberos eiecerūt, prius tamē stupratis;
bona surripuerūt. Erat animus illoꝝ uniuersam delere no-
bilitatē. Et in toto regno, qd̄ q̄ttuor & decē habet Ep̄ales
sedes, unā solam relinq̄re. Scribi nō potest qua crudelitate
uti sunt, hoc satis sit iudicii, cum auxilio diuino rabies hæc
extincta foret. Ductu Ioannis comitis Zepusien. Veiuede

*de fiam
ruribus
quidam
in Hungaria*

Trásiluania, qui ducē illoꝝ nouo quodā tormēti genere, a suis, dentibus laniari iussit, & hinc decolari. Et de mense Nouēbri illius anni facta esset Regnicolay, in Buda cōgregatio, patria lingua Rackusch appellat, hic publicæ narratū est. Hoc tumultu Rusticoꝝ qui uix quadrimestris erat, deſyderata eſſe in Hūgariā, utriuſq; ſexus, ſeptuaginta milia hominum, in quibus quadringēti fuerunt nobiles.

¶ Quod ſæculū mihi narrabit, ſimile facin⁹? Quis unq̃ talia aut legit, aut audiuit, ſed longe maiora ſunt, quā quæ ſcribunt. Multa enī ob pudorem ſcribere nemo audet.

¶ Fuit in iſta p̃gregatione ſiue conuentu, nomine Cæſaris Orator Cuſpinianus, nomīe Regis Poloniæ, Criſtophorus Schidlouiczki. Et cum illic etiā de p̃cordia Cæſaris, & Regis Poloniæ, inter cætera negocia agereſ, uiſum eſt Oratorib⁹ differētias illas facile nō poſſe cōplanare, niſi ſimul coirent Cæſar, & uterq; rex Hungariæ & Poloniæ, fratres. Nam Cæſar iam a rege Hungariæ pro ſuo fratre rogatus, indulſerat quæ in eū ſœcerat, & ipm arbitrū & mediatorē differētiay delegerat, pro ſedādis diſcordiis quæ inter illos erāt.

¶ Remiſſus eſt itaq; Cuſpinianus a Buda, ad Cæſarē, qui tū in pōte cœni, Inſpruckh uulgo diciſ, morabaſ, ut Cæſarem ſollicitaret, pro cōuentu tam ſancto, horum regū, qui non modo utilis ſuis regnis & p̃intiis, ſed etiā hoſtibus plurimum formidoloſus futurus erat.

¶ Cæſar tum pluribus occupatus, uenire ad finem Februarii, in Poſoniū ut deliberatū erat, nō potuit: tum propter Heluetioꝝ formidabilē inconstantia, tum p̃pter ſubitā & inſperatā mortē regis Frāciæ LVdouici, qui prima Ianuarii Pariſiis anno decimoquinto expirauit. Tum etiā propter

CArolum Archiducē Austriæ: ac Burgūdiæ nepotē, quē ex aunis tutelæ cæſar emācipauerat. Aliis quoq; multis de cauſis Cæſar nequibat, quod uterq; Rex petebat, adimplere.

¶ Deceuit itaq; Cæſar, Reuerendiſſimū in Chriſto d. Mathēū. S. Angeli Cardinalē Gurceſi. & coadiutorē Saltzburgeſi. mittere, qui cum pleno mādato cum utroq; Rege, oīa agenda perageret & tractaret.

¶ Præmiſſus eſt itaq; Cuſpinianus Budā, q̃ hæc regi renūciaret. Et ut dies cōuentus in diem dñicam quadageſimæ, qua in eccleſia Rōana cantat, Letare hieruſalē, differeret,

placere omnia regi Hungariae, qui illico nuncium expedit, Cracouiam uersus, ut haec fratri Regi Poloniae referret. Ne tamen tam sancta ullius fraude interciperetur. D. Ladislaus de Sternberg, Cancellarius Boemiae, iter arripuit, & regem eduxit, persuasitque ut nullis lris interceptum iter desereret, sed ad Polonium usque persequeretur, expectaretque fratris regis, & Caesaris aduentum.

vicina
Narravit mihi Georgius Thurso, uir spectatae fidei & integritatis, haud premedatae Regis Hungariae Camerarius, montium: Egressuro regi Poloniae SIGISMUNDO, qui Cracouiam quinta Martii deseruit. Mathiam Mechouitam singulare tantum in medendo quam in prognosticando magnae cruditionis uirum annuntiasse, ipse neque uisum Caesarem, neque expediturum quippiam. Quod cum miraretur Rex, ut est animi incensus & firmi. Constantissime perseuerauit in proposito. Eundem inquit est, quod deus & fortuna uocat, promissi, promissum ratum seruabo. nemo me a proposito alienabit. Videbo Caesarem, si deus uolet & fratrem conueniam. Nihilominus interim per quosdam secretiores madata, ut diligentius ab eodem Doctore inquirat, sermo ne an ioco locutus fuerat, asserit idem Mechouita, Regem non uisum Caesarem, nisi expectare uelit Iunium. Et ante festum diui Ioannis baptistae, Caesarem omnino non uisum. Cum Rex se rediturum in mensibus duobus ad summum speraret. Exiit igitur rex bonis auihus, & cum tam longa mora traheret, saepe illius doctoris memoria subiit. Hoc idem Mechouita, Andreas Kostilitzki thesaurario perscripsit, Regem scilicet suum, uix Caesarem ante festum Alexii uisum, quod & euenit, ut paulo post scribemus. Decimo sexto enim Iulii, hoc est in praesentio Alexii mutuo sese uiderunt.

Vigesima igitur tertia Februarii, anno praesentis. M.D.XV. Reuerendissimus dominus Cardinalis Gurcen. applicuit Viennam, quam honorifice ab uniuersa nobilitate, plebeque Viennensi susceptus: parumque quiescens, genio indullit ad triduum, Tum ad nouam ciuitatem praefectus, conuentum provincialium indixit iussu Caesaris. Interea ut sui aduentus certior redderet, Rex Hungariae, mittit. d. Cardinalis Doctorum Vitum de Furst Budam ut Regem excitaret ad Posonium: locum conuentus designatum. Nam quidam ex nobilioribus refragabantur, ex quo Caesar non ueniret, facilius posse Budam uenire, regem Poloniae & Car-

dinalem afferētes, sed sanior pars pualuit, & Rex se Posonium uenturum pmisit. Cōtinuato igi^r itinere: firmatus iam animo Rex Poloniæ Cracouiam deferit, & Posonium uersus pergit.

¶ Cardinalis interim Gurceñ, puocatis Austriæ, Stiria, Carinthia, Carniola, & puincialibus, res sibi a Cæsare cōmissas strennue exequit, sed plicere nō potuit. Audiēs Regē Hūgariæ. xviii. Martii Posoniū uenisse, crebris nūciis diu noctuq; singula indagat ut est diligētissimus, nullam uoluit occasionem amittere.

¶ Tum. xxii. Martii, ne ulla re indiligētiæ culparet, mittit Oratores ad Regē Hūgariæ Posoniū, qui se suaq; offerret & aduētus sui diem exquireret. Dños Marquardū de Stein præpositū Bamburgē. Ianū Mxaxii de Nascau militē. Cuspianū Doctore. Volsgangū Hemerle secretariū Cæsaris. Hii iussa exequuti per nūctios singula d. Cardinali adaperiunt, & eidem in Hamburgo xxvii. Martii occurrunt, de singulis ipsum certiorē faciētes, quæcūq; uiderint aut intellexerint. Nam ante. xxiiii. scilicet die sabbato illi⁹ dñicæ quæ canit in Ecclesia. Iudica me dñe, Rex Poloniæ SIGISMUNDUS cum celeberrima pompa ingressus est Posoniū, quē ex Teruania usq; pduxerūt, Episcopus quinq; ecclesiē, Georgius, & Georgius Marchio Brandeburgē. iussu regis Hūgariæ. Ipse aut rex Hūgariæ VLADISLAUS, in curru ei cū filio LVDOUICO occurrebat, sequentibus ipsos Epis Colocē. Vaciē. Bosneñ. Sirmieñ. & uniuersa eius nobilitate quæ ornatissime more patrio erat instructa. In cāpo ubi uidit fratrē aduentantē, iussit se ex curru in terrā ponere in sella, quē Rex Poloniæ fraternæ amplexus, puocauit in lachrymas. Rex LVDOUICUS miræ indolis, patruū exosculatus benignissie excepit. Repositus in cutrū senior Rex. Filius LVDOUICUS equū ascēdit, & in latere sinistro cū patruo urbē igrēssus est magno cū fastu, pcedentibus innūeris eqtibus nobilibus & currib⁹. Ducebat aut rex Poloniæ plus mille qungētos eqtes, & partim more Hungarorū quos Hussiones appellāt, uestiebant, partim habitu Alemanico ornati erāt, sed erāt præter Polonos Ruteni-Pruteni-Moschi-Turci captiui, & Tartari in suo equitatu, cū multis tibicinib⁹ qui tubas amplas sonoras, & a nostris multum dissonas nō sine horrore

*Austria
Stiria
Carinthia
Carniola*

Posonium

*Rex Poloniæ
Hussiones
Alemanici
Moschi
Turci
Tartari*

fridētes, ut in magno æstu solēt uespe & crabrones inflabant. Erat & Turcus quidā cū tibia qui nobis inauditā harmoniā & auribus nostris inacceptā ædebat, cū puero tympanum ambabus uiolēter manibus percutiēte. Sed & nostrates habuit tubicines qui belle sonabāt, & nostrā musicā referebant.

¶ Erat secū magna nobilitas, qui partim in equis anteibāt deaurati, & torquibus aureis redimiti, partim pedibus ipm cingebāt equo insidentē & ueste purpurea amictū. Veiuoda Valachia. d. Nicolaus Virla palatinus Sandomitiē. Nicolaus palatinus Vilne. Palatinus Liblie. Andreas. Cancellarius Schidlouiczki. Nicolaus palatinus Marieburgēsis. Thesaurarius Andreas Costiliczki. D. Lucas capitaneus Polonia. dñs Raphael. Et multi alii insignes & uiri egregii utriusq; ordinis. Conitabant uero illū tres episcopi Mathias Vladislauiē. triū regū Alberti. Alexandri. & Sigismūdi olim Cācellarius. Ioānes Posnaniē. & Petrus Premisliē. cum Præpositis Secretariis & aliis prælatis.

¶ Durabat hic ingressus ab octaua usq; ad primā horā, nā summo mane ingrediebant currus, qui ferunt fuisse pene quingenti, in quibus qñdoq; quattuor niuei equi, quādoq; nigri, qñq; rubei, quādoq; alterius coloris. Nunc sex: nunc octo in eodem curru uehebant. inmixte erāt & bigæ, licet pauca erant.

¶ Vigesima octaua Martii Cardinalis Gurce. ex Hamburgo soluit naui, & uenit Posoniū horā circiter nonā. Cui ois multitudo obuiā egressa, ripā Danubii ita adimpleuit, ut eques uix subsistere posset. Incessit ipse in habitu Cardinalium, quē Archiepūs Colocen. Gregorius comes de Frāge panibus regni Hūgaria Cancellarius. In latere regis LVdoui ci obuiā Cardinali noīe patris & patrui misit, benigna & pulchra oratōe suscepit. Ipse uero Cardinalis humanissime respōdit. Aderāt hic utriusq; Regis pceres & p̄siliarii, Ep̄i & nobiles, ac summo cū honore ipsum q̄ honorificentissime usq; ad hospiciū pduxerūt cū ingēti tubarū sonitu ac plausu.

¶ Sequēti die hoc est. xxix. Martii, ingressus est urbē reuerendissimus Cardinalis Strigoniē. Thomas legatus de latere: cui & d. Cardinalis Gurce. cum omī curia sua (ductabat aut electā nobilitatē Austria & Stiria) & utriusq; regis

perceres occurrerent. Ipse sexingētos habuit equos demptis
curribus, magnæ undiq; factæ sunt cerimonix (quâdoquidē
maior pars oīs ætatis humanæ, in iis conteritur) occurrebar,
& clerus cum pueris & reliquiæ sanctorū deferebant obuiā
tanq̃ metropolitanis.

¶ Prima Aprilis, quæ erat solēnis illa dies Palmarū, oībus
Christianis uenerāda, Cardinalis Strigoniēns. in ecclesia ma
iori diui Martini p̃ntibus tribus Regibus & Annæ reginulæ
sacerdotale expleuit officiū, cum ceremoniis debitis, ac cū
indulgētiis plenariis. Cardinalis aut Gurcen. huic officio in
teresse nō potuit aduersa ualitudine detentus: alias uniuersa
nobilitas erat cōgregata.

¶ Altera die iterū puenerunt in hoc tēplo tres Reges cum
Cardinalibus ambobus. Strigoniēns. celebrauit officiū de
spū sancto, quo finito, admonita est plebs per Suffraganeū
Strigoniēns, ut deuotissime pro p̃cordia Cæsaris & Regum
deo supplicaret, lingua Latina, Hungarica, Boemica, & Ale
manica, p̃nuntiata sunt interim indulgētiæ plenariæ.

¶ Recta inde uia tres Reges, duo Cardinales, Archiep̃i &
Episcopi perceres & cōsiliarii in domū regis Hungariæ p̃fe
cti sunt. Et factō magno cōsilio Cardinalis Gurcen. oblati
litteris suæ credentiæ de more. latissimæ & p̃fusissime cur
& ob quā causam uenerit, in summo silētio locutus est be
ne audiētibz Regibus & p̃siliariis Cæsaris, ac utriusq; re
gis, qui omēs erant plus quinquaginta. Cui finita oratione
benignissimæ simul & elegātissimæ respondit Cardinalis
Strigoniēns. durauit hoc cōsiliū ad horam circiter secun
dam post meridiem.

¶ Tertia Aprilis Cardinalis Gurcensis comitāte ip̃m curia
sua & pulchra nobilitate uenit ad hospiciū regis Poloniæ,
qui ei egressus obuiam hūmanissimæ ipsū excepit in pla
teis, ac ubi ambo in præsentiā p̃siliarioꝝ resederūt. Cuspi
nianus iussus l̃ras Cæsaris cū quadā salutatiōe obtulit bre
uiuscula, ambo de hinc mutua colloquia sed nō diu seceſe.

¶ Eodem die uenit triste nuncium de obitu illustriſſis ducis
Bartholomei de Munsterberg qui a Cæsare festinās ad hūc
puentū, in danubio haud longe a Hamburgo ab fluctibus
obrutus submersus est. Quod in primis affecit VLAdislaum
regē & in lachrymas excitauit. Deinde Cardinalē Gurcen.

qui eum unice amabat utpote uirum bonū & strenuū. Ex cuius morte quidā male de futuro conuentu augurabant. Nam & pridie magnificus Ioannes de Messeritz capitaneus Morauiae, qui etiā sapius orator in hoc negotio fuit, subita morte expirauit. Et Vitus de Furst qui regem plurimū ad hunc conuentū sollicitauit. Viennae mortem oppedit. Ita tres Oratores sese ex iis negotiis liberarūt, & superum conuentum adierunt.

¶ Hinc iterum in hospiciū Regis Hūgarie conueniūt, oēs hii principes, & tractatū incipiētes, inueniūt rem esse morosā in tanta multitudine per tot suffragia esse consulendū redigūt itaq; ad minorē numerū singulorū Regū consiliarios. Et d. Cardinalis Gurcen. accipit secum consiliarios Caesaris, d. Ianū Mrazii. Laurentiū Saurer uicedm̄ Austriæ. Cuspinianū doctore, & Gabrielē Vogt secretariū Caesariū. Noīe uero Regis Hungariæ erat Cardinalis Strigoniēsis. Archieps Colocen. Epus quinq; ecclesiensis. Rex aut Poloniæ misit Petrum episcopū Premislicn. Christophorū Schidlouiczki Cancellariū, & Palatinū Vilnen. Nicolaum.

¶ Hi quoties articuli ppositi fuerūt referebāt ad Reges, Sed plene cōcordari nō poterāt, licet pluresq; dies cōsumerent, & consiliū in tertiam usq; horam post meridiem sapius pertraherēt.

¶ Undecima Aprilis institutus est ludus pro cursu equorū. Primus brauiū accepit argenteū deauratū poculū. Secundus pannū aureum pro ueste. Tertius simplicē pannū pro tunica. Cucurrerūt undequadragita equi uelocissimi & pulcherrimi, sed Georgius comes Zepuslicn. omnes præcessit.

¶ Visa est hic res memoratu digna, quidā Moschus insidebat equo turco, & de more ducebat alterū in manu dextra cum aut uehementissime curreret cū ambobus equis, salit ex uno equo in alterū, in medio cursu, semp alterū manu seruās, ne discurreret, erat pulchrū spectaculū, corā Regib⁹ & Principibus. Nam tres Reges egrediebant pulchro ordine. Similiter & Cardinalis Gurcen. ac oēs epi, cū uniuersa nobilitate. Moschi tum etiā ac Tattari artem suam iaculandi sagittas in aerem miro ingenio ostentabāt.

¶ Duodecima Aprilis, cluserunt iterum quædā esse renūtianda Caesari. Et ideo data & accepta salute cum summa

reuerētia, & post exhibita munera regia. Cardinalis Gurcēsis Posoniū relinquit cum prius ex suis ꝑcipui aulici. Frater eius Vterinus Ioannes Lang. Magister domus Ioannes Schenck. Volfgangus de Keutshach. & Cristofferus Graff de Rattstat. In die paschæ, expleto diuino officio, quod a Cardinale Strigoniensi celebrabatur, essent militari cingulo & honore ornati a tribus Regibus, in tanta dici festiuitate.

¶ Reuersus Card. Gurcē. Viēnā, mox duos ꝑsiliarios Cæsaris d. Vilhelmū de Rogndorff, & Laurētiū sauter uicedñm ꝑpostā mittit ad cæsare, q̄ licet q̄tuor dieb⁹ ascēderint festināter Augu-
stā usq; tarde tñ fueri sūt, ob negocia emergētia quotidie, & iteri urbs Posoniū iopinato & subito icēdio ꝑl⁹ media ꝑbutif
¶ xi. Maii d. Card. Gurcē. cū sex cæsareis ꝑsiliariis d. Marquar-
do de Stein ꝑposito Bābergēsi. Vilhelmo de Rogndorff. Iano
Mraxii. Laurētio uicedño, Cuspiniano & Gabriele Vogt secre-
tario, iteq; in naui descēdit Posoniū ad utrūq; regē, tractatur⁹
& ꝑclusus tā matrimonia, q̄ fœdera pacis & ꝑcordiæ. Et licet
clā sine ꝑōpa itrare uellet urbē. Mox tñ certiores facti Antisti-
tes & ꝑincipes, Ludouicū Regē eduxerūt Cardinali obuiā cū oī
utriusq; regis familia. Card. etiā Strigoni. q̄si oīa neglexisset,
festinabūd⁹ circa portā urbis cū oī sua familia occurrat. Siūter
& alii epi & archiepi somno excitī obuiā prodierūt.

¶ Septē hinc dieb⁹ ardue disputatū & tractatū est de singulis
& maturæ oīa deliberata: sunt in articulos redacta & scripta,
ac ultro citroq; ꝑꝑsitata. Nūc enim consiliarii utriusq; Regis in
hospicio Cardinalis tractauerūt & ꝑsultauerūt. Nūc uero Car-
dinalis Regē Poloniæ adiit, & secretius quādā amotis arbi-
tris tractauit nūc uicissim dñm Cardinalē de suis negotiis sol-
licitant. Nulla quies, nullū ociū, omnia labore plena erant.

¶ xx. Maii mane a septima hora usq; in primā post meridiē.
uterq; Rex cū duobus Cardinalibus & cōsiliariis deliberatūt,
& deliberatis oībus in ꝑsentia ꝑsiliariorū Cæsaris & amborū
Regū, articulos legi fecerūt, qui fuerūt ipsoꝝ manibus subscri-
pti & sigillis muniti, cum omni fauore & plausu.

¶ Sequēti die Rex Hūgatiæ instituit cōuiuuium regale, quo re-
galitet & opipare accepit fratrem suū Regē Poloniæ, Cardinalē
Gurcē. & ꝑlatos sex ꝑsiliarios Cæsaris. ¶ Reuersus Viēnā
Card. Gurcē. xxiii. & xxv. Maii exiuit ut ꝑlocuta Cæsari nar-
raret ipmꝑ adducetet. Intetim ambo Reges nō sine ingēti fa-
stidio longā morā traxerūt in Posonio ꝑ torū lunū, licet cre-
bro mitterent litteræ, nūc a Cæsare, nūc a Cardinali Gurcēsi,

quas uicēdīs ut est suarum rerum diligēs exequutor, & nocte & die mox Regibus transmisit, ut impatientiā eorum leniret crebris litteris mittendis.

¶ Sed non cōtēti reges q̄ Cardinalis iussit ad Cæsarem miserunt ambo, oratorē Hieronymum Balbum prapositū Posoniēn. ut per eum intelligerēt si Cæsar esset uenturus necne. certo. Is Cæsare in Insprugk apprehēdit, sed respōsum in Rottzburg ab eo accepit. Subsequutus est hūc ali⁹ Orator Regū (tā impaciēter longā hanc morā tulerunt) d. Protēsila⁹ de Schmi hau Boemus, quē Cæsar secū detinuit.

¶ Post hunc alii duo misi Nicolaus Ceculus Hungarus & Petrus Polonus, milites ab utroq̄ rege ad Cæsarem, ut ei⁹ aduētum sollicitarent. Quibus honeste expeditis, promisit se uenturū: & ut bono animo essent Reges, eosdem litteris & respōsione hortatus est fraterne & q̄ humanissime

¶ Vbi ergo Reges iam animo firmati, aduentum Cæsaris crediderunt honestatis & emerendi fauoris gratia. Oratores sex, singuli tres insignes uiros miserunt Rex Hungariæ Episcopū quinq̄ ecclesiēn Georgium. Ladislaum de Sternberg Cancellariū Boemiæ, & Moysen de Buslai magistrum curiæ. Rex Poloniæ item tres. Episcopū Ioannem Posnaniensem d. Lucam capitaneū regni Poloniæ, Cristophorum Schidlouitzki Cancellariū, qui Viennā ingressi sunt, & equis pene quingentis phaleratis, & more suo ornatis, comite & eleganter sexta Iulii, cum antea Casimirus Marchio Brandenburgēn. cum Comite Bertoldo de Hennenberg cum equis centum & quadraginta sex cataphractatis & nobilissime armatis a Cæsare præmissus urbem introisset splendissime ornatus cum Pinnulis, armis, simul etiā cū uexillis albis, paruis ac maioribus, & Thomas Fugs cum centum quinq̄ginta equis bene armatus more Germanico. Ioānes Iacobus itē de Landau, cum totidē. Et alii multi nobiles ac aulici, qui Cæsarem præuenerunt & ibi eum expectarūt.

¶ Octaua Iulii rediit Cardinalis Gurceū. cū Archiepiscopo Brāmensi d. Cristophoro, ducibus Bavarix Guilhelmo ac Ludouico, Duce Alberto de Meckelburg, Duce Vdalrico de Virttenberg. Quibus ad ripā Danubii occurrerūt. Ioannes Episcopus Ratisponensis palatinus Rheni. Episcopus Patauensis Vigileus, qui pridie aduentarunt, & quorundam

Principum Oratores ac Legati.

¶ Decima Iulii Cæsar circa horâ noctis decimam Viennam sine pompa ingressus est. Cum biduo fere quievisset fatigatus ex itinere in castro quodâ circa siluam Viennensem, cui nomen est Hecking.

¶ Undecima Iulii Cæsar præfatos sex Oratores Regum in Arce Viennensi audiuit in præsentia principû & p̃siliariorû & Episcopus quinq; Ecclesiensis, longa oratione Cæsarem pro expeditione contra Thurcos cohortatus est amplissimis uerbis. Quibus benigne Cæsar per doctorem Petrum Mortâ Hispanû respondit breuiter ac simul eleganter, illisq; dimissis iussit corpora sua curare ac in hospitio redire.

¶ Duodecima Iulii uocatis in Arcem Oratoribus, eos ab soluit ac abire iussit, sunt aut cum summo honore per Episcopos ac principes extra portam deducti q̃ honorificentissime sequenti die mane, hoc est. xiii. Iulii.

¶ Eodem die Cæsar ad excipiendos reges, misit obuiam oratores suos Archiepiscopû Brâmensẽ Cr̃stophorum, Marchionem Casimirû. Vilhelmum de Rogendorff & Cuspinianum Regi Hungariæ, qui. xiiii. die Iulii inuenerunt Regem Hungariæ Vladislauum cum liberis suis in quodam castro Kottsee cui adiacet uilla prope Danubiû & facta salutatione mandata sua exequuti sunt, inuitarûq; ut Viennâ ueniret.

¶ Similiter ad Regem Poloniae Cæsar misit Oratores ad Hamburgum (illic enim traiecerat Danubiû. Rex Poloniae ut erat ordinatû, quo expeditius æqui & currus Danubiû in diuersis uadis superarent) Ducẽ scilicet Bauariæ Vilhelmum: Episcopum Labacẽsem Cr̃stophorum, prepositum, Balthasarem mercklin de Valdkirch, & Mraxii qui similiter ut superiores exequẽtes sua mandata. Regem nomie Cæsaris exceperunt ac inuitarunt.

¶ Decima quinta Iulii exiit Viennâ ac prodiit obuia Cæsar Regibus, in lætica adornata, instructissimo & electissimo exercitu cû multis equis cataphractariis, cum splendidissimis militibus, ac nocte quinq; miliarib⁹ a Vienna in castro quodam Trauttmansdorff pernoctabat. Cum Rex Hungariæ in oppido Pruck prope Leyttâ fluuium. Rex uero Poloniae in Hamburgo eam noctem consumeret.

¶ Nocte fere media uenit Cuspinianus ad Regē Hungariæ a Cæsare missus, qui dabat ordinem conueniēdi, ne fieret confusio. Iussus est Rex manete in sua lectica. Nam & ipse quoq; uehebatur lectica quam Cæsar pulchre adornatam cum optimis equis Regi donauerat pridie. Et teuersus iussus est a Cardinale Gurcen. ire ad Regem Poloniæ ut idem ei narreret, quæ repperit in cæpo haud lōge a tētoris quæ illic extensa erant. Arbitrabantur enim nonnulli Cæsarem id quod maxime recusauit, disputatur de præloquutis in tentoriis aut sub diuo. Cæsar aut arborem excelsum iussit figi in planitiem latam, quæ poterat a longe conspici, sub hac uoluit conuenire Reges. Et quasi scēlici caprato augurio sub diuo aperte uoluit alloqui fratres Reges & eos salutare ac mutuis complexibus exosculari.

¶ Mane itaq; horā circiter sextā. xvi. Iulii egressus est Cæsar cum omni suo exercitu a Trauttmansdorff ad locum illum designatū, in planitiæ quadā, iuxta syluam. cui nomen est patria lingua Hart, hic erat collis intumescēs aliquātisper a dextris sylua, a sinistris ne prius ac modicis spinis p̄sparsus monticulus, ab hoc descendens Cæsar poterat tam ab Hungaris q̄ a Polonis latissime p̄spici, armis illucescentib⁹. In meridie p̄ferti iaculāte sole radios uibrātis in exercitū.

¶ Processit aut hoc ordine Cæsar. Capitaneus Nouæ ciuitatis Melchior de Mansmunster in equo cataphractato, & sin armati & rubeis uestibus induti, ipsum sequentes, ducit aciem, quem sequebant in primis aulici & familiares Cæsaris inermes ac prouinciales, cæteri q; nobiles. Et q̄ ad hoc spectaculum concurrerunt, ciues & mercatores sed ornati & bene uestiti sed elegantes, alioquin excludebant & reiciebantur. Multi autēis torquibus redimiti & uariis monilibus conspectum reddebant ameniorem. In singulis membris quinq; equitabant, hos sequebat ducis Virtembergē. familiares, armati & sagittarii. Necnon d. R. cueren dissimi Cardinalis Gurcen. aulici, sine armis quidem sed honeste uestiti, fuerunt circiter octingenti.

¶ Pulchra de hinc serie progrediebantur cuq; Cæsaris tredecim, quos tredecim pueri equitabāt, nigro ueluto uestiti perēlegantes.

¶ Post quos equitabant Erhaldi suo peculiari habitu amicti

cum duodecim Tibicinibus, & duobus Tympanis magnis.
 ¶ Tum sequebantur antistites Archiepiscopus Bræmensis
 Cristophorus, ex domo ducū de Braunschueig. Episcopus
 Ratisponensis Ioannes ex domo Palatinorū. Episcopus Pa
 tauiensis Vigileus. Episcopus Labacēsis Cristophorus, dux
 Bauariæ Ludouicus. Dux de meckelburg Albertus.
 ¶ Post hos succedebant Cæsaris Ianitores cū albis nigris
 in manu de more pcedentes Cæsaream Maiestatem.
 ¶ Tum ferebatur in Lētica Cæsar: quæ panno purpureo
 de scarlato & nigro ueluto, forma quadrata, erat cooperta
 eodem habitu pueri & seruus, qui equos ducebant.
 ¶ Prope Lēticā in latere dexto Cardinalis Gurceñ. habitu
 suo ornatissime eqtabat. In sinistro Orator Regis Angliæ.
 Multi uero nobiles, omnes ueluto nigro uestiti de equis
 descendentes pedites circa Lēticā ambulabant. Hos seque
 bantur in equis pariter nigro ueluto uestiti aulici pceres.
 Vilhelmus de Rapoltstein Magister curiæ. Ciprianus de Se
 renstein Cancellarius. Iacobus Villinger Thesaurarius. Io
 annes schnaydpeck Austriæ Cancellarius. Et consiliarii &
 Regentes Iacobus fucarus. Balthasar Mercklin præpositus
 in Valdkirch. Marquardus de Stein ppositus Bambergē.
 Melchior phintzing præpositus Nurenbergē. cum fratre
 Vdalrico præposito, & pluribus consiliariis & aulicis Cæsa
 reis qui omnes sericeis uestibus & torquibus aureis ac pci
 ois monilibus erant compti & ornati.
 ¶ Tandem ornata phalanx splendidissime incedebat tota
 armis cooperta, cū tybicinib⁹ & tubis duftilibus. Præibat
 cum equo cataphractato Leonardus Rauber Cæsaris Mar
 schalcus, ducens secū familiares nigro habitu uestitos qui
 bus rota in brachio pro insigni erat, auream ipse uestem
 supra arma gerens. Tum seriæ pulchra sequebantur Vil
 helmus dux Bauariæ ereus totus cum equitibus suis, suo
 peculiari colore uestitis, qui Canem in Brachio pro insig
 ni ferebant. Hinc Casimirus Marchio Brandenburgen. in
 equo cataphractato, ueste aurea & rubea, cum electissima
 familia quæ rubeis uestibus erat ornata & pluribus aureis
 cathenis ac præciosis pinnulis cum gemmis ac monilibus.
 Penes eum erat Bertoldus Comes de Hennenberg, & no
 bilitas Franconiæ insignis, equites cuspides albis uexillis

paruis ornatas, duo pueri. Alba uexilla lata & pulchra. Sub
sequebatur deinde Comites, suo quisque colore ornatus sed
cataphractatis equis. Comes Georgius de Montfort. Co-
mes Georgius de Schaunberg. Comes hoyr de Mansfeldt
Comes. n. de Vesterburg. Comes Ioannes de Hardeck qui
mirum immodum Margaritis & Gemmis adornatus resplē-
debat, coopertus erat æquus gemmis & perlis & superbis-
simæ incedebat. Dehinc nobilitas Austriæ supra Onasum
electissimo instructa exercitu subsequebat. Cataphracta-
rii similiter equis Volfgangus Iorger Capitaneus in Lyntz
Sigismundus Ludouicus de Polham. Ciriacus de Polham.
Rudolfus & Sebastianus fratres de Hohenfeld. Ioannes Ia-
cobus de Landau. Thomas fugs, qui oēs erant excellenter
ornati. Et agebant equos plus quam octingentos. In quibus
erant cataphractarii. lxxx. circiter. Hoc ordine incesit Cæ-
sarea Maiestas & ubi appropinquauit arbori terræ infixæ
circa iactum Bombarde.

¶ Accesserunt reges propius cum suis cateruis & militibus
qui more suo erant simul ornati. Hos antecedebat immē-
sa multitudo Hussieronum qui uexillis bipartitis rubeo &
albo colore præibant.

¶ Subsequebantur Moschouite siue Moschi, ceruleo colo-
re uestiti, cum albis longis pileis ac arcubus armati. Tum
Tattari, in quibus multi captiui, cum tubicinibus suis de qui-
bus superius scripsimus qui sonabant horrendum.

¶ E regione seorsum immensa multitudo Hussieronum qui
Regis Hungariæ erant, pariter de more suo albis & rubeis
uexillis armati.

¶ Quos succedebant utriusque regis Tibicines in aera usque
clangentes more Germanico ornati & uestiti, cum Tym-
panis sonoris.

¶ Tum incedebat ornatissime instructi uestibus & torqui-
bus aureis & equis phaleratis multo argento domini barones
ex Hungaria & Boemia. In quibus erat marchio Brádebur-
gensis Georgius frater Casimiri habitu Hussieronum. Dux
Carolus de Munsterburg, tres fratres de Schmihau. Ambro-
sius Schercko, Michael Paluci magister cubiculariorum, Petr⁹
Carlaczki, Franciscus ortzag de Gotz, banus Nandoralben
et Emericus ortzag magister cubiculariorum Regis Ludouici.

Ioannes pethen de Gerse magister curiæ serenissimoꝝ libe-
rorū, Stephanus perenni, Ioannes bornamissa, Moses de
Buslai cū filio Ladislao, magistri curiæ. Ladislaus de Caniza
Ioānes Banffii de Lyndua, pincerna Regis. Ioannes Doczii
cubicularius Regis, & pleriq; alii nobiles ac magnifici ex
Hungariæ & Boeniæ regno, qui mihi magis de facie, q̃ no-
minibus sunt noti, q̃ndoquidē nomina horum uix memo-
ria teneo quia difficile scribuntur hæc nomina.

¶ Post hos sequebatur Ludouicus Rex iunior aurea ueste
rubea iter texta purpura ornatus, capillis extēsis bireto ex
ueluto fusco capite testus, pulchro & phalerato equo insi-
dens, quē undiq; cingebant ex utroq; regno Barones & do-
mini pedites incedentes ad obsequium.

¶ Comitabatur hunc regina soror eius Anna, aurea ueste
& pulcherrima torque mirum inmodū multis gemmis &
monilibus ornata, quæ in amplissimo curru deaurato ac
ymaginibus exornato, octo equis candidis trahebat, quā
multi etiam nobiles pedites cingebant undiq;. Inter quos
erat marchio Georgius Brandenburgeñ. & Comes Petrus
de Posing, qui de equis descenderant pedites.

¶ Tum rex Poloniæ Sigismundus purpuratus & serico pi-
leo testus pulchro equo uæhebatur, undiq; nobilioribus
proceribus amictus, qui pedites circumdebant ipsum, uesti-
bus & ornamentis splendidi.

¶ Postremo rex Hungariæ, pariter ut Cæsar, Lætica fere-
batur, quæ ueluto rubeo nobilissimo erat cooperta, quē
admodū pueri qui hāc cū equis gestabant, hæc nuper erat
donata regi a Cæsare cum equis & instrumentis.

¶ Aderat hic ingens prelatoꝝ & proceꝝ caterua ex Hun-
garia Archiepiscopi & Presules, Cardinalis Thomas Stri-
gonieñ. Archiepiscopus Coloceñ Gregorius. Quinq; eccle-
sieñs Georgius. Ladislaus Vacieñs. Michael Posnēsis cū
Suffraganeis, Præpositis, & Archipresbyteris multis. Ex Po-
lonia Mathias Vladislauieñ. Ioannes Posnaniensis. Petrus
Premisliēsis, cū capitaneo, Cancellario, Thezaurario, pala-
tinis & Veuodis quos superius nominaui, spectabilis & ele-
gantissima caterua.

¶ Vndiq; strepitus & hinnitus equoꝝ audiebat, tubarum
concentus, tympanoꝝ sonitus, Spectaculum sane dignum,

quod omnis mirabatur posteritas.

¶ Cæſar ut appropinquare uiderat Reges, miſit cooperimentū Leſticæ depomi quo palam ab omnibus uideretur & aperte omnes ſpiceret: data dextra Regibus & Regina perq̃ concinne inquit. Hæc eſt dies quā fecit dñs gaudeam⁹ exultemus & letemur in ea. Rex item Poloniae reſpondit. Vt uiam ſcelix ac fauſtus ſit ille noſter puentus uniuerſæ rei publicæ Chriſtianæ. Paucula uerba in ſimilē ſententiā Rex Hungariæ proloquutus, quæ uix ſine lachrymis efferre potuit. Ludouicus ut erat inſtitutus ex equo ſūma cū reuerentiā Cæſari dixit & tanq̃ patrem ſalutauit, nec auertere faciē a facie Cæſaris potuit, quaſi aſpectu nō poſſet ſaturari. Regina in curru ſurrexit, nam altus erat, & obſeruantia in Cæſarem uerbis uultu & geſtis oſtendit.

¶ Fuerūt tū nōnulla diſputata ab iis qui inuitus ibant Viennam & aliqua mora facta eſt, donec Cæſar iuitatis principibus ac Regibus iuſſit ſecure ſecū migrare Viennā. Rex aut Poloniae ut eſt ſūmæ dexteritatis princeps ſuis & Hūgaris dixit, Sub p̃ſidentia Cæſaris, quē mihi multi grauiffimū hoſtē p̃dixerunt, huc ueni, ſub p̃ſidentia ipſum ſequar Viennam, quiſquis mihi p̃ſidit me ſequat, ſiquis timet remaneat. Fratrēq̃ cohortatus Regē Hungariæ ut tuto ſimul ueniret, qui alioquin Cæſarē ſemp̃ amauit, incūſtanter Viennam eundū eſſe cōcluſerunt. Cæſar intelligēs tam p̃mptā Regis Poloniae in ſe uoluntatē, hic inquit rex me cōpellit ut qūq̃ uros ſiue biſontes amore eius in uenatiōe uideā.

¶ Diſſoluta conuētio forte poſt horā cum media. Itum eſt ad uenationē capti aliquot cerui. Iterum ingens excitus eſt tubarū clangor. Plures enī erāt tubicines, tot Regum principum ac præfulm.

¶ Ordinatū eſt ut Rex Hūgarie cū liberis iret Trauttmāſdorff ubi priore nocte Cæſar decubuit. Cardinalis Strigoniensis ad ſanctā Margarethā, cæteri epiſcopi ac p̃ceres ad Suadorff. Rex uero Poloniae cū ſuis decēſit ad Entzeſdorf Cæſar ad Laxendorff cū Cardinali Gurcenſi. Multa ſunt caſtra & uillæ adiacētes, quæ familiares utriuſq̃ regis capiebant, pars uero Viennam petebat ut hoſpicia diſponeret. Erat dies ille calidiſſimus & amœniſſimus, p̃ huiuſcemodi ſpectaculo apt⁹, licet mane pluuiā minareſ nubecula qdā.

¶ Sequēti die hoc est. xvii. Iulij Cæsar ex Laxendorff, uersus oppidulū quoddā uenit cui nomē Schuechat, operiēdo illic reges. Rex Poloniæ citius, rardi⁹ rex Hūgarix uenerat. ¶ Ingrediebant̃ roto die Viennā currus quadrigæ & bigæ Hungaroy & Polonoy, nehebant̃ multi in currib⁹ illis uelocibus, quibus nomē est patria lingua Kottsch, magnaq; oim fuit expectatio illius ingressus tot Regū ac principū. Sed nē oim careret fœlicitate suborta est pluuia, q̃ paulatim incepit & primū tenuis, tota dehinc pœne die durauit.

¶ Ex urbe sunt obuiā egressi Cæsari & Regibus, Electissimi pedites mille quingēti, quoy magna pars rubeis uestibus decorata fuit, ex ciuib⁹ & filiis Viennensiu, quos pœfserunt in equis sex Senatores armati. Hos urbs Viennensis, ante Cæsaris aduentū diu in eius honorē pordinauit. Post hos trecēti alij pedites, quos Cæsar ex imperio huc pmiserat fere omnes lanceari, pauci secures. Aliqui Bombar des manuales gestabāt, sed electissimi erant omnes & singulari ordine decori.

¶ Ad portā urbis usq; egressus est uniuersus clerus. Primū quattuor ordines mendicanriu. Canonici regulares apud sanctam Dorotheā. Monachi ordinis sancti Benedicti, qui oēs reliquias sanctorū deferēbāt. Exinde parui scolastici ciuium Viennensiu liberi in magna multitudine, singuli deferēbant uexilla cum armis & insignibus, hii arma imperij aquilas, hii insignia Regis Hungariæ, hii insignia Poloniæ hii insignia Boemiæ. Illi arma Austriæ, illi Burgūdiæ, hos seq̃bant̃ sacerdotes sæculares singulorū tēploꝝ urbis Viennē.

¶ Tum immēsa multitudo studentū studij generalis Viennē. primū scolares, post hāc baccalaurei, dehinc magistri, rū doctores singulorū facultatū Medicæ, Iuridicæ, ac Theologiæ. Postremo Rector uniuersitatis doctor Theologiæ Christophorus Kulber.

¶ Egressa sunt etiā oim artificū collegia, q̃ Zeche unlgo. dicunt̃, singulæ cū uexillis ac cereis q̃ numero sunt sexaginta circiter omnis generis artifices, qui uspiam in una ciuitate reperiri possunt. Fabri lignarii omnis generis. Fabri ferrei item omnis generis. Seratores, Fibulatores, Acufices, & qui ferrum ac cuprum, & qui aurum argentūq; fabricāt. Ze, rarii & qui pectines faciunt. Fullones, Pileatores, Pistores, Molitores, Piscatores, Lanii, Cerdones. Sutores, Sartores,

Phtigiones, Calceatores, Institores, Vinitores triplici ordine, Calones, Aurige, Carbonarii, Pelliones, Venatores, Pannifices, Figuli, Opsonarii, Rasores, Rotarii, Mefarii, Tornatores, Balneatores, Funifices, Chirothecarii, & qui peras ac marsupia psuunt, Fusores, Gladiatores, Tinctores, Pictores Lapidice, & Lathomi, Muratores, Coriarii, Sufferratores, & id genus alii opifices qui latinis uocabulis uix exprimunt. ¶ Pluuia aut effecit, ne oēs ordine pulchro igrederent urbem. Nā qñq; inualuit & multos coegit relicta statione sua ingredi. Preterea interuenerāt currus qui iter aliq; impediebāt, tñ nihilominus post qntā horā igressa est primū familia Card. Gurceñ. Deinde ducis Bauariæ Vilhelmi circiter centū sexaginta bene armati. Post Hussiones, tum tibi cines, dehinc Casimirus Marchio cū comite de Hennéberg ac suis familiaribus. Tum equites lanceati dñi Vilhelmi de Rogndorff, & familiares Leonardi Rauber Marefcalci. Post hac familia Cæsaris Comites pñominati, de Montfort, de Schaunburg, de Mansfelt, de Vesterburg, de Hardeck, qui oēs ut supra scripsimus fuerūt elegātissime ornati uestib⁹, gēmis aureis torquibus & monilibus. Hos sequebant nobiles utriusq; Austriæ cum trecentis & quinquaginta equis. Et iōānes Iacobus de Landau cum nonaginta, ac Thomas Fuchis cum centum quinquaginta, & alii plures.

¶ Tam ingressi sunt urbem Hussiones cū equis testis, & Moschi sagittarii cū suis tubicinibus ac Tattari. Post Hūgari cū suis uexillis ut scripsimus, Tum habitu Turcali quidā rubeis uestibus uestiti, familiaq; utriusq; Regis ac Eporum principūq; qui nūerari nō poterāt, q; pluuia ordinē destruxit. Nūc em̃ Alemani, nūc Hungari, nūc Poloni, nūc Boemi nūc Moschouitte & Tattari, pmiscue ingressi sunt. Quāuis certe magn⁹ undiq; ornatus uisus fuit. Multi pueri uisi: qui brachia perlis onusta gesserūt. Multi Poloni habitu germanico uestiti, a nris nosci nō potuerūt. Diuersus post habit⁹ uisus est, & magna caterua equitū regis Poloniæ, sed imixti & Germani, qm̃ Ludouicus dux bauariæ cū suis adequitabat. Iterū Hussiones Hungarici & tubicines hūgarici, post equi Cæsaris, & .xiii. illi pueri quos superius scripsimus nigro ueluto uestiti. Leonardus Rauber Cæsaris Marefcalc⁹ in equo cataphractato, quē pone sequebant Archieps Bremēsis. Epus Patauiciensis, epus Labacēsis, epus Kyemēsis. Epis-

copi quoq; Hūgarici prædicti Colocēsis, Quinq; ecclesiēsis, Vacieſis. Et Polonici Vladislauieſis, Poſnaniēſis & Premiſſienſis. Ludouicus dux Bauariæ, & Vdalricus dux Virtrebergenſis. Subſequebant̃ oratores ſummi pōtificis, Episcopus Veltrenſis, & regis Aragonū. Poſt duo miniſtri Cardinaliū, quos uulgo Macir appellamus, qui ſceptra hoꝝ deſerebāt. Tum Cardinales Strigoniēſ. & Gurceſ. ſimul in rubeo habitu cardinaliū, Strigoniēſem tanq̃ Legatū, de latere pce-
debat quidā ſacerdos cū cruce argētea deaurata, undiq; cin-
gebantur ambo ſuis paraſtēnariis & miniſtris.

¶ Hinc ante Reges, primores ꝑſiliarii ex utroq; regno, optime ornati, Tum Cæſaris Erhaldi cū tubicinibus optimis.

¶ Hos ſequebant̃ duo Reges SIGISMUNDUS Poloniæ a dextris, & LVDOVICUS Hungariæ & Boemiæ a ſiniſtris, cincti baronibus & nobilibus qui pedites circa eos ambulabāt.

¶ Hinc Cæſar & Rex Hungariæ duabus leſticis ſerebant̃, & multa nobilitas circa hoſ ambulabat optime tam ueſtibus q̃ monilibus ornata.

¶ Deinde ANNA filia Regis uehebat̃ in pulcherrimo deaurato curru, in quo octo candidi equi incede-
bāt. A latere eius equitabat Marchio Georgius, & comes Petrus de Poſingen. Currū aſcendebat d. Proteſila⁹ de Schimihau magiſ domus cū fratre. Seq̃bat̃ hūc alius curruſ deauratus, cū ſex niueis eqs. Et q̃ttuor alii curruſ in ſingulis q̃ttuor equi unus coloris, repleti uirginib⁹ & matronis q̃ Reginæ ſeruieſt.

¶ Comitabant̃ octuaginta equites bene ueſtiti in diuerſis coloribus uiridi croceo & fuſco familiares Marchionis Georgii, poſt quos multi curruſ, uarii equites ſine ordine, nā pluuiā creuit & quiſq; hoſpiciū quærebat iam madidus, neceſſe ideo fuit ordinem interturbari.

¶ Quādo iam Cæſar cū Regibus attigit templū ſancti Stephani, ꝑteriens arcū domus in qua quotannis ſolēt oſtēdi reliquię ſanctorū. Stabat in ſūmitate huius Antifteſ Vienſ. Georgius, in habitu epali cū plariſq; ſacerdotibus & dicēs quaſdā oſōnes, dedit bñdictionē Regibus & principibus. Capella aut̃ Cæſaris ꝑcinne cātabat ſuauiſſimis cōcentibus canticū illud, Te deū laudamus. Aſcenderunt itaq; ſimul ad arcē. Sed Rex Poloniæ declinauit ad ſiniſtrū & in hoſpiciū ſuū, inſignē domū quæ uulgo lepōꝝ domus dicit̃ diuertit. Nam Rex Hūgarie cū liberis rectā uia ingreſſus eſt arcem.

Cæsar aut per ortū intrauit. Oībus em̄ uiribus Cæsar laborauit ut summū honorē regibus ostēderet, Nec illis unquā pepercit expensis, ubiq; sollicitus & circūspectus.

¶ Durauit hic ingressus horis duabus & numerati sunt equitum qui in ordine intrarūt, tria milia quingēti, præter hos qui passim & sparsim ingressi sunt, qui plures fuerunt sexingentis. Nimirū pulcherrimus ingressus & raro uisus, etiā in pluribus sæculis, si nō pluuia ordinem cōturbasset: & hanc solā fœlicitatem abstulisset.

¶ Decima octaua Iulii quicuerūt: sed Cæsar qui paruā quietem habuit, undiq; anxius & sollicitus aptis cistis suis thesauros suos recognonit quos p̄ciosissimos aduexerat. Regiq; Poloniæ. Regi LVdouico ac ANnæ sorori, primū nobilissimū pannū aureū, hætenus raro uisum, singulis p̄ ueste amplissima muneri mittit ut eodē habitu oēs incederēt.

¶ Decimanona, mane circiter octauā Reges simul cū Cæsare in arce pueniunt cū suis p̄siliariis, & locatis tribus sellis ornatissimis quib⁹ duo Reges, Cæsar uero in medio sedit, LVDOuicus aut a latere patruī regis Poloniæ. In fenestra duo Cardinales, Tum Oratores summi p̄tōficiis ac Regis Aragonū. Tum Archiepi & Episcopi utriusq; Regis, deinceps procures regni Hungariæ, Poloniæ, ac Boemiæ. A dextris principes & p̄siliarii Cæsaris, erāt oēs plus centū. Occurrebat mihi aspectus, q̄lis olim Senatus Romanus ex centū patribus fuit, Vbi factū est silētium, Cæsar loqui incepit, & præter oīum expectationē Reges ita cōmouit, ut eos sibi maxime deuinciret. Gratias em̄ illis amplissimas egit q̄ tātam morā tā paciēter tulissent donec aduētare. Licet hoc deo acceptū referret qui uoluisset eos tādiu expectare quo ad cōuenirēt, pro cōmuni uniuersæ reipublicæ Christianæ cōmodo & trāquillitate, deinde aduersus impios turcos p̄ sumēda expeditione prudētissimæ loquutus, de mō & uia, & nōnulla alia, quæ nūc referre importunū est. Tota autē fere hora loquēbatur, nō tam honeste q̄ prudētissime, oīum in se ora atq; oculos conuertit, eosq; ita demulsi, ut multi qui nō boni Cæsariani fuerint, sed ab eo multum alienati, iam se submitterēt palāq; faterent: eam humanitatē, prudentiā ac dexteritatē nunq̄ in Cæsare ac tanto principe expectasse. Aperteq; Cæsare extollebāt, ac eminētissime laudabant, nō tam eius egregiæ res gestas sed singula dicta

facta. Vbi perorauit Cardinalis Strigoniens. utriusq; regem
adiens, & simul Colocen. Item Quingeclesiensis ut ab eis,
quid respondendū foret, intelligeret. Ac mox de hinc Car-
dinalis Strigoniensis, amboꝝ regū nomine respōdit elegā-
tissime, ut homo est raræ prudentiæ & doctrinæ. Iussus est
hinc Cæsare Cardinalis Gurcen. ut uerba faceret, qui etiā
elegātissime diu loquutus corā Cæsare, Regibus, & uniuersō
Senatu, & reuera potuit hic Senatus cōparari centū pa-
tribus Romanis, dum olim Roma floruit, tam honestus
erat Senator ac principū aspectus, dimisso Senatu quisq; in
aedes suas diuertit.

Eodem die post cōnā hora sexta facta est chorea in arce,
iussit Cæsar ut singuli Reges quinquaginta tantū secūm af-
ferrent uiginti quinq; spectatores, & totidem qui choreas
ducerent, ne ex multitudine nimia fieret perturbatio, sed
Principes indiscriminatim cū suis irruebāt. Et maxima præ-
ter spem quenerat multitudo, licet omnes ianuæ diligen-
tissimæ custodirent. Fuit autē hæc chorea instituta, ut dñā
MARIA Archiducissa Austriæ filia Regis PHILIPPI, & Cæ-
saris neptis, susciperet Reges & dominā ANNAM, quos nō
dum uiderat. Vbi ergo Cæsar, Rex Hūgarie & Poloniæ tri-
bus sellis cōfederant. Rex LVDOUICUS, & soror dñā ANNA
seorsum suas habuerūt sedes. Tum ingressa est dñā MARIA
præcedentibus principibus, ducibus Banariæ, & aliis quot-
quot hic erāt comitibus & baronib⁹, & magistro curiæ suæ
domino Georgio de Rottal, quā multæ nobilissimæ ma-
tronæ comitissæ, & baronū uxores, cum multis uirginibus
sequebant. Quæ postq; Regiā Cæsaris ubi eam operiebā-
tur intrauit. Nam extra arcem tum habitabat, in domo co-
mitis Ciliæ, decoro motu flexis genibus, ut est morigera-
rissima, & a cunabulis recte instituta. Primū Cæsarē auum,
tum cæteros Reges, ac dominā ANNAM salutauit, loca-
ta illi sedes erat prope Regem VLADISLAVUM a dextris. Ad
quā accessit sed non sedit, donec Valthazar Mercklin Præ-
positus in Valdkirch nomine suo Reges & sponsum suum
benignissime exciperet, pulchra ac affabili comitate. Rex
Poloniæ atersito suo Vicecācellario domino Petro Episcopo
Premiensi, illi mandauit, ut nomine fratris & ne-
potis LVDOUICI ac ANNÆ responderet, quod & factū est,

Nā & is Petrus epūs uir haud p̄tēnendus, siue ex tpe oporteat loqui, siue p̄medietate, bonarū l̄rā optimus patron⁹.
¶ Peractis ceremoniis post mutua colloq̄a Chorea est incepta, clāgentibus tubis & benefonātib⁹ quas Cæsaris tubicines inflabāt. Primāq; choreā duxit Rex LVDouicus cū sorore sua ANna, p̄euntibus duobus comitibus de Māsselt de Vesterburg ac duobus principibus Casimiro & duce de Mechelburg cum q̄ttuor cereis, comitatibus duobus magistris curiæ Prothesilao de Schmi hau & Petro Carlaczki. Secundā choreā duxit dux Bauariæ Vilhelmius cū dñā MARIA Cæsaris nepte, cui duo Comites p̄ibant de Hennēberg, & Hardeck. Tertiā choreā iterū Rex LVDouicus cū m̄gīa curiæ dñæ Regiæ MARIA, dñā Rottalerin uxore dñi Georgii de Rottal. Post cæteri dñi comites & barones choreas duxerūt. Et circiter. x. horā noctis q̄sq; domū suā reuersus ē
¶ Duobus sequētibus diebus, p̄sultatū est sup̄ negociis, p̄ quibus cōuenerāt, & semp usq; ad horā secunda post meridiem & lōgius p̄tractū est p̄siliū, ut prandiū consiliariorū & principū fieret circa tertiā. Nobiliores uero in militia, interea sese exercebant in palestra, Marchioq; Brandeburgēsi. Georgius cū hastis cucurrebat cū comite de Hennenberg, in arce Viennēsi cum duobus aliis militibus.

¶ Vigesima secūda die, q̄ erat diuæ Mariæ magdalēnæ institutus est dies p̄ p̄trahēdis sp̄sali bus inter p̄cipes & Regi nulas, ideo uniuersa nobilitas simul cū regib⁹ ad arcē p̄fluxerat ī obsequiū q̄sq; ut potuit exquisitis ornat⁹ nō tā uelitu q̄ p̄ciosis monilib⁹ ac clinodiis ut dī. Cæsar cū regib⁹ ac cōsiliariis, secretiora q̄dam tractauit in priuato, q̄ referre nō est ope precii. Tū accersita ANna, eā corona aurea donauit, & capiti suo imposuit, q̄ res seniorē Regē VLAdislaū puocauit in lachrimas, uicissim ipsa Cæsare p̄ciosissimo ser to exornauit. Elegātissimo igiŕ ordine Cæsar cū Regibus Poloniæ & LVDouico in equis. Seniore uehēte in leŕica & Reginulis in currib⁹, p̄cedente & comitate nobiliū caterua insigni, post nonā horā descendit ad tēplū sancti Stephani, qd̄ erat elegātissime ornatū. Chorus auleis aureis & sericeis p̄tectus. In dextra stabāt Cæsar. Rex VLAdislaus. Rex SIGISmūdus, oēs aureis uestibus ornatī. Cæsar maxia torqui ex margaritis & lapidibus p̄ciosissimis p̄spiciuus oib⁹ erat. In bireto monile ex adamātibus p̄ciosissimū gestabat

æstimabat eius ornatus una milione auri. Post LVDOUICU
 stabat Orator regis Angliæ. Orator Archiducis Caroli Au-
 striæ & Burgûdiæ. Dux Vilhelmus. Marchio Casimir⁹. Dux
 de Mechelburg. Dux Vittenburgesî. Orator ducis Ferrariæ
 & de hinc insigniores ex regnicolis Hungariæ, Boemiæ &
 Poloniæ. In medio chori duo etât pulpita aureis pânis cõ-
 recta, in quibus duæ Reginæ stabât ANNA & MARIA: circa
 quas a lateribus Orator regis Aragonû, & Ludouicus dux
 Bauariæ. Marchio Georgius, & comes Petrus de Posing cû
 plarîsq; aliis nobilibus inserviebât ANNæ. Ponẽ stabat in-
 gens multitudo matronarû & uirginû q̃ Reginis subsequen-
 tes sedula ad obsequiû. A sinistris locati erât primû Card-
 nalis Thomas Strigonienî. Legatus ap̃licus. Card. Gurcenî.
 Matheus. Nûtiûs ap̃licus Ep̃s Veltrêsîs. Archiep̃s Colocenî
 Gregorius. Archiep̃s Bremenîs Cristophorus. Ep̃s quinq;
 ecclesiês Georgius. Ep̃s Mathias Vladislauienî. Ep̃s Olõ-
 mucêsîs Stanislaus. Ep̃s Ratisponêsîs Ioânes. Ep̃s Vaciẽ-
 sis Ladislaus. Ep̃s Posnaniêsîs Ioânes. Ep̃s Patauîêsîs Vi-
 gileus. Ep̃s Labacêsîs Cristophorus. Ep̃s Premisliêsîs Pe-
 trus. Ep̃s Bosnenî Michael. Ep̃s Kyemêsîs Bertold⁹ cû mul-
 tis platis & p̃positis. Ep̃s Viennenî. celebrauit summû offi-
 cium quod cum summa reuerẽtia & amœnissimis concenti-
 bus diuersorû musicorum peragebat.

¶ Quotusquisq; em̃ princeps est hodie in orbe nostro, qui
 singularia igemia musicorû ita uenerat & ap̃ciat sicut Cæ-
 sar, sub eo itaq; noua instrumenta musices excogitata atq;
 inuenta sunt, q̃ uetustas nō habuit, sæculû nostrû nō uidit,
 sicut in diuersis generibus fistularû patet. Et in illo ipso in-
 strumẽto qđ regale appellat sine fistulis & cordis ab auri-
 fabro inuentû, & in illo mirabiliore qđ nup Monachus ex-
 cogitauit qđ fistulas nullas habet, sed quasdã p̃cauitates in
 latû lignû excisas, in modû serpentû ambulâtes, qđ sonorû
 admodû ædit p̃centû, & ex Rheno nup allatû est iustrumẽ-
 tum, qđ uoces auiû rēp̃sentat. Quæ om̃ia Paulus musicorû
 princeps, cû illo simul qđ ipse repperit ex cornibus aptissi-
 me tâgebat, & simul cum cãtoribus diuersis uocibus.

¶ Finito officio Richardus Perusinus Reuerendiss. Cardi.
 Gurcenî. Capellan⁹ dicere incepit, ut est eloquẽtissimus, sed
 strepitu nobiliû, q̃a audiri nō potuit, in medio destitit. Hic
 etiã tribus libris quos odeporicon uocat hũc p̃uentû cele-

brauit. Interca impetator quodā secretiori loco Regalib⁹ amictus & coronatus ut Cæsar introiuit chorū, Cui de spō-
sata est dñā ANNA p Reuerendiss. Cardinalē Strigoniensem
per annuli subarrationē. Tū LVdouicus rex, & dñā MARIA
per eundē dñm Cardinalē copulati & p̄iuncti sunt.

¶ Residēte tūc Cæsare in solio maiestatis. A lateribus cin-
gebat tribus p̄fatis Regibus, quibus singulis nudus est da-
tus ensis, ut milites insignirēt, Accurrebat uniuersa nobili-
tas, in qua intermixti etiā fuerūt nōnulli noui hoīes & ple-
bei. Creati sunt tū a Cæsare & tribus Regib⁹ plusq̄ ducenti
milites siue equites aurati, ut uulgus loquit̄. Quo perfecto
ascēdit Cardinalis Strigoniens. ad summū altare dās bene-
dictionē, cuius Suffraganeus sua & dñi Gurcen. autoritate
pnūciauit plenariā indulgentiā. Mox oēs istatē sunt tubæ
& mirabilis auditus est p̄centus. Simul cātōres. Te deū lau-
damus pnunciabāt. Et in orginis magister Paulus, q̄ in uni-
uersa Germania secundū nō habet, respōdit. Vsq̄ in primā
horā post meridiē durauit hæc festiuitas. Quisq̄ dehinc in
suum hospiciū diuertit ad sumendū meridianū cibum.

¶ Post prandiū, ad spectaculū hastiludii oēs p̄ueniunt, &
Cæsar & Reges, Reginulæq̄ eadē habitatiōe p̄spectabant,
cōcursum eorū qui hastis lulerūt. Erāt aut̄ primi. Comes Io-
annes de Hardeck, & Dauid de Kneringen, dehinc Casimi-
rus Marchio, & Ioannes Iacobus de Landau. post Georgius
Marchio, & Adolphus de Bibrach.

¶ In principio noctis p̄ueniunt omēs Reges cū Cæsare ad
cœnā, quia nuptias hac nocte celebrabant, dñs Sigismūsus
de Dietterichstain, & Barbata uirgo filia dñi Georgii de
Rottal, parata erat cœna Regia innumeris dapib⁹. Collo-
cabat in principio tabulæ Rex Hūgarie VLadislauus, dehinc
spōsa Barbara. Tū Cæsar, post dñā ANna. Tū Rex Polonie
Tū dñā MARIA, post rex LVdouicus, Tū eius magistracurie
Post Archiep̄s Bremēsis, tum Ratisponēsis p̄sful, tū cæte-
ri duces sæpius noīati, quibus semp̄ immiscebant̄ matrone
& uirgines, tum utriusq̄ Regis p̄siliarii, & familiares semp̄
immixtis puellis. Durauit hæc cœna in horā decimā noctis
splēdidissima & opipera. Qua finita Cæsar & Reges in ali-
ud descēdentes palacium, choreas duxerunt. Et hinc quisq̄
diuersorium suum peciit.

¶ Vigesima tertia Iulii, Cæsar Virginibus dñæ ANnæ plus

flexingētis ulnis de ueluto & alterius generis serici pro ue-
stibus muneri misit. Regi aut̃ Poloniæ duos equos catha-
phractatos, quorū unus armatus erat usq; ad ungulas, quod
a paucis alias est uisum, Quos cū rāta gratitudine acceperat
ut illū totū æneum equū inspiciēs, cū animi iucunditate dicē-
ret, ipse sine interp̃te, Accipio hūc equū gratissimō animo
a Cæsarea Maiestate, in quo p̃mptus ero ad mandata illius
qñ mea uti uoluerit opera. Et comparebo ubi uolet, donec
hæc mihi uita supererit. Cantharū deinde Argenteū faber-
rime factū, cuius labor equabat preciū, & in quo admirabi-
lis erat uenerāda uetustas donauit, Regi uero LVDOUICO
equū cataphractatū & arma p̃ corpore suo deaurata, & in-
geniosissimæ fabrefacta, a paucis hætenus similia uisa.

¶ Vigesima quarta, ante prandiū p̃siliū habebat. Post prā-
dium Cæsar & Reges ad spectaculū hastiludiū p̃uenerūt, qđ
horis pene quattuor durauit. Rex Poloniæ ad suū hospiti-
um. Cæsar cū aliis duobus Regibus & Reginulis ad arcem
diuertit, & simul cœnā duxerūt latissimā, qua finita, allata
sunt numismata aurea & argentea, magna p̃ter solitū, cum
ymagine Cæsaris, q̃ Cæsar Regibus & Reginulis disp̃ritus
est & ad chartā ludere cœperūt. Sed Rex LVDOUICUS, dñs
ANNA & MARIA maiorem partem numismatū abstulerūt.
Cæsar nihil. Rex VLADISLAUS parū lucratus est, Fuerūt mul-
ta iocosa in hac cœna prolata.

¶ Vigesima quinta Iulii, institut⁹ est ludus militaris Tor-
neamentū uulgo diciē, Antiquitus ludus Troianus, simu-
lacrū ueri belli. Fuerunt in eo triginta duo in equis cata-
phractatis, toti ærei optime armati. In galeis cristati cū suis
insignibus, Cuilibet lancea & ensis erat, Primū fuit p̃cursus
cum lāceis, deinde abiectis hastis & dipeis, cōcurrebant cū
ensibus, sese mutuo uerberātes, donec qui ad hoc ordinatī
erāt sectores, bellū dirimebāt. Fiebat hoc in latissimo foro
p̃pe templū frat̃ Carmelitā, ubi quondā HENRICUS fili-
us sancti LEOPOLDI Marchionis Austriæ, Primus dux a Fri-
derico Eneobarba impatore creatus, qui Cœnobiū Scoto-
rum Viennæ hic sepultus, fundauit Arcem & curiā habuit.
Vnde & hodie adhūc locus ille curia appellat. Circa hoc tē-
plum extructū erat Theatrū tēporariū latissimū, ad quod
ascenderāt Cæsar, Reges & Reginulæ, duo Cardinales, Ar-
chiepiscopi & alij Prælati, cū Principibus & Baronibus, cū

magna & insigni nobilitate. E regione huius erat alia domus, in qua clipei & arma perduellionū pendebant, & ubi tibicen triplici concentu ter cōcurrentes puocabat. Erhaldi quoq; hic spectabāt, qui uictoriā & palmā merebant. Erat locus hic quadratus & duplicibus palis circūuallatus, in medio stabāt armigeri & lanceati ciuiū Viennensiuū mille quingenti, qui bene ornati ut superius scripsim⁹ hic excubabāt. Erat & tertia dom⁹ extructa, i qua uxores & filie ciuiū hoc quoq; spectabāt spectaculū, Nā oīm domoꝝ adiacentiū fenestræ nō mō repletæ erāt, sed testā quoq; hoībus cooperiebant, tam ingēs hominū frequētia hic aderat. Magna tñ undiq; habita diligētia & custodia ne qua seditio, ne ue tumultus aliquis, inrer tot hoies, tam diuersas nationes, tam diuersas sectas exoriret. Prouiderūt hæc multo ante singulari prudētia Senatores Viennēses, qui custodiam in portis urbis, nocturnas ac diurnas uigilias, in singulis turribus urbium, in Monasteriis ordinauerūt, & si forte incendiū oriretur, artifices cū instrumētis sufficiētissimis adhibuerunt. Ac in tumultu si forte excitaret, presto essent. Nihil itaq; iis oībus diebus aut publicæ aut priuatim ortū est. Timebant oēs incendiū aut seditionē aliquā inter tam diuersas gētes quia hic Alemanni, Itali, Hispani, Franci, Hūgari, Poloni, Boemi, Morauī, Slesite, Moschi, Tartari, & Armeni, & Turci simul iuncti fuerūt, sed Deo optimo duce trāquillissime omnia peracta sunt.

¶ Durauit em̄ hoc spectaculū plus duabus horis, quo finito Cæsar in eodē Theatro multos milites in p̄sentia Regū & principū insigniuit, Lanceati aut & armigeri ciuiū Viennensium facta pulchra ordinatione, & circuitu in orbē de more suo abierunt.

¶ Fuerunt aut hii in Torneamēto qui hoc pacto primum bini, & bini concurserunt. Et tandem omnes simul uno impetu.

¶ Dux Vilhelmus Bauariæ, & Marchio Casimirus Brandenburgensis.

Dux de Mechelburg Albertus, & Georgius Marchio Brandenburgensis.

Comes Volfgangus de Montfort, & Comes Bertoldus de Hennenberg.

Dominus de Verona debuit p̄currere cū dño Ioāne comi-

te de Hardeck. Sed nescio qua causa idem dñs fuit absens,
ideo ei⁹ locū succedebat dñs Leonardus de Liechtenstain
qui bis concurrebat.

Dñs de Rapoldstain, & Sebastianus de Hohenfeld.

Dominus Hieronymus de Stauffen dñs in Ernfels, & Ioan-
nes de Schuartzzenperg.

Vdalicus Marescal⁹ de Vappenhaym, & N. de Getoltzeck
Volfgangus de Schellmperg, & Sebastianus de Veitmul.
Caspar Vintzerer, & Sigisimundus de Hesperg.

Albertus Pencker, & N. Bellitzki.

Vilhelmus de Greis, & Georgius Kongel.

Valthazar Tanhauser, & N. de Emerthofen.

N. de Lofnstain, & Dorle Polonus.

N. Kietscher, & Volfgangus Grofuein.

Leonardus de Liechtenstain bis ut dixi cōgressus est duel-
lo, & Cristophorus Mindorffer.

Dominus de Dana.

¶ Inuitati sunt oēs principes & Barones post cœnā ad cho-
ream. Ad quā facta cœna, uenerūt Reges & Principes cum
uniuersa nobilitate. Erat curia arcis mūdāta, & auleis pul-
chris exornata, tot cereis illuminabatur, ut tenebræ noctis
uincerent cereis splēdentibus. Sedebāt longa serie nobili-
ores matronæ & uirgines ex una parte. In alia Cæsar, tres
Reges duæ Reginulæ, magnus principū & nobiliū nūerus
Cæsar cum dñā ANNA choreā duxit. LVDOuicus cū dñā
MARia, post Rex item Poloniae cum dñā ANna. Post sunt
ferta & munera donata principib⁹ & nobilibus qui illo die
in Torneamēto duellum fecerūt. Dehinc post aliquot cho-
reas Cæsar ascendit cubiculū. Reges aut in quoddā palaciū
cum Reginulis, Principibus, & uirginibus, ubi parata erat
Regalis collatio mellariis & fructibus, illic omnis generis
potus & abundantia. Sic usq; in horam pene secundā post
mediam noctem deductum erat illud conuiuio, dehinc
quisq; in suas aedes diuertit.

¶ Maturabant dehinc singuli suū discessum, diu em̄ uterq;
Rex aberat a regno suo. Et Cæsar ab Heluetiis sollicitabāt
Sed nondū cōscriptæ erāt litteræ cōtractus, biduum igitur
hoc est. xxvii. & xxviii. dies Iulii consumptū est in scribēdis
litteris, & dandis uicissim muneribus, Sed ne Cæsar ullum
humanitatis officium nemine sperante cum suis cōsiliariis

& aulicis descendit ad hospiciū Regis Poloniæ, & ipm uisitauit. (Nam Rex Hungariæ erat secū in arce) Et tū ad ædes Cardinalis Strigoniens. quæ etiā sua p̄sentia honorauit, ut est clāmētissimus & humanissimus princeps. Præterea cur sus equoq; etiā factus est, habuit primus pulchrū argentēsi deauratū poculū quod faberrime factum erat.

¶ Hinc Rex Poloniæ de nobilissimis pellibus Zobelinis honorauit Cæsare, dehinc cæsaris p̄siliarios, & eos p̄sertim qui hiis negociis interfuerūt. Cæsar uicissim largissima munera ordinauit utriusq; Regis p̄siliariis liberalissime de auro argēto, poculis, uasis, ois generis, torquibus & sericeis uestibus. ludico ego & puto me nō falli Cæsare in hac festiuitate exposuisse p̄ impensis, nam utrūq; Regem suis alimentis liberalissime, cum liberis quoq; aluit, & munerib⁹, supra centū quinq;ginta milia numunū, erogasse: tāta liberalitate usus est erga Reges & Principes & Consiliarios.

¶ Vigesima octaua die de nocte post cœnā hora pene septima ueniūt Reges Cæsare, (iam enī de singulis erat p̄dusum) & postq̄ tribus sellis locati erant. In quæ medio Cæsar. In latere LVDOuicus, post duo Cardinales, dehinc cæteri principes & cōsiliarii residebāt. Cæsar ut est humanissimus alloquutus Reges suauissimis sermonibus, tandē iussit Culpinianū p̄nuntiare, quod decreuisset Culpinianus, debita inclinatioe flexus ad latus Regum stans alta uoce, Latina & Germanica lingua, ut ab omnibus intelligeret in hanc formā proclamauit cunctis bene audientibus.

¶ DE mandato Sacratissimæ Cæsareæ Maiestatis, & Serenissimæ VLadislai & LVDOuici Hungariæ & Boemiæ, ac SIGISMUDI Poloniæ, Regū. Notum sit uniuersis, q̄ ad laudem oīpotentis Dei, & gloriosæ uirginis Mariæ, & totius curiæ celestis, Necnon ad incrementū & p̄seruationē totius reipublicæ Christianæ, & p̄cipuæ regnoꝝ, dominioꝝ, & subditorum suoꝝ, inter se inierūt, cōtractarunt, p̄duserunt, & cōfirmarunt, ueram syncerā & inuiolabilē atq; firmā concordiam, amicitia, unionē, & intelligentiā cōcederationis, perpetuo & indissolubiliter duraturā. Ad mutuā p̄ctio-nem & defensionem cōtra eoꝝ hostes quoscūq;. Et p̄sertim cōtra hostes infideles, & ad hostiū suoꝝ futuroꝝ perniciem Et quo magis hæc unio, inter eos stabilita ultra neceffitudinem, q̄ alias inter hæreditates eoꝝ intercedit, etiā nouā

affinitatem & ꝓnubium inter se, & nepotes, & liberos eorū contraxerunt. Quod fœlix faustumq; Maieſtatibus præſatis Reginis & Dominiis eorum ſit. AMEN.

¶ Vigefima nona Iulii, h ora circiter nonā. Cæſar in equo cataphraſtato, ornatiffimis armis a capite. ad pedes teſtus & ꝑcioſiſſima torque ex unionibus & gēniis, Cum LVDOuico Rege iisdē armis & equo cataphraſtato ornatus, quibus a Cæſare donatus erat, cū omni exercitu principū, baronum, ac nobiliū, urbem Viennā egreſſus, ad nouā ciuitatem perrexit, eodem pene ordine qui ſuperius ſcriptus eſt, comitatibus peditibus Vienneniſibus. Sed LVDOuicus Viennam repetit. Cæſar nouam ciuitatē ingreſſus eſt.

¶ Trigefima Iulii. Cuſpinian⁹ munera Cæſarea quæ pridē Cæſar ordinauerat ex manibus Theſaurarii dñi Iacobi Vilingeri acceperat. Regis utriuſq; Cōſiliariis detulit, q̄ plurima ac ꝑcioſa erāt, ac ſingulis ut iuſſus erat diſtribuit.

¶ Vltima Iulii, tres Reges, duæ Reginulæ, duo Cardinales potiores ex Curia regis Poloniæ, Vniuerſi uero Hūgari ſimul a Vienna ad nouam ciuitatē ꝑſeſſi ſunt, & recepti in arce humaniſſime a Cæſare tractati.

¶ Prima Auguſti, mane ante prandiū, LVDOuicus, domina ANNA & MARIA ingreſſi ſunt uinariū prope arcem, ubi innumeri hinnuli, cerui, damæq; alūtur, & ſagittis iaculati dammā ac ceruam, patri ſuo Regi VLadiſlao obtulerunt, quaſi prædam a ſe captā. Poſt prandiū uero Rex Poloniæ, & VLadiſlaus egreſſi nouā ciuitatē, ad Cæſarē qui iuxta ſil uam illos expectabat pulcherrimā uenationē ceruorū illis exhibuit, ac ea finita illos ad nouā ciuitatē reduxit, ac ibi cœnauit. Poſt egreſſus in Egenfurt, ubi honoris cauſa pernoſtare ſolebar, ut integrā arcem Regibus relinqueret.

¶ Secūda Auguſti ingreſſus nouā ciuitatē Cæſar, factō ibi prandio, ad ſeſe cōuocauit utroſq; Reges ſeniores, & adhibitis duobus Cardinalibus, & pauciſſimis cōſiliariis tribus ꝓtinuis horis cum iis tractauit, ac poſt ualedixit, de hinc ad Gyneciū descendens, LVDOuicū amplexus optime ualere iuſſit, Mariā oſculo, patrio more ſalutauit. Dominā ANNā brachiis amplexus deſeruit, multiſq; poſt ſe deſideriū reliquit. Dehinc cōſcenſo equo rediit in Ebenfurt, & ſequētib⁹ diebus per Auſtriā uerſus Lintzyum iter arripuit.

¶ Tertia Auguſti Rex Poloniæ, Fratrem VLadiſlaū & ne-

potem LVDouicū, ac duas Reginulas ualedixit. Post subscriptas manu sua, & fratris, ac sigillatas litteras, Iterq; ad Viennā resumpsit. Rex autē VLAdislaus cū maximo gemitu a lachrymis filiā ANnā salutauit. Ortus est ingēs utrobique eiulatus. Hinc pater, hinc filius, hinc filia, etiā astātibus lachrymas excusserūt, coacti sunt Cōsiliarii, ui patrē abducere, qui una cū filio eo die adhuc Supproniū cū omī sua curia ꝓcelsit, Semproniū iudico appellari debere, q̃ Romani illic duce Sempronio ꝓsidia habuerunt. Sed omnia ea loca nominibus corrupta. Hodie em̃ Pofoniū appellat, qđ Pisoniū a pisone rectius uocabit̃. Et Scaurinū hodie laurinū, uoce nihili dicit̃. Et Strigoniū q̃ etiā teste adhuc patria lingua Istroganū uocabit̃, sed de his alias. Nos ad nostra redeamus. Rex autē Poloniae Viennā dehinc concessit.

¶ Volebat hinc Rex Poloniae traicere Danubiū, sed uolentia aquae pons ruptus, coactus est manere usq; in sextā Augusti, qua die egressus est Rex comitāte Cardinale Gurcense, & cæteris ducib⁹ qui supererāt. Sed priori die hoc est quinta Augusti Castrū & arcem Viennensem ingressus est ad salutandū & ualedicendū ANnā & MARIā cū quibus choreas duxit, & uniuersa eius nobilitas. Mutuis dehinc amplexibus sese salutarūt & ualedixerūt. Alteraq; die mane Vienne nam egressus est. Dehinc & Cardinalis & duces Cæsarem sequuti sunt.

¶ Sic summa cū trāquillitate solutus est celeberrimus illæ Regū ꝓuentus, sine dissidio, sine rācore, sine tumultu, sine seditione. Quod fœlix faustūq; sit Deus optimus maximus largiat̃ sua gratia, ut rex LVDouicus ac Reginulæ ætatem sortiantur debitā, qua numerosam de se prole relinquāt, & Cæsar hostes suos castiget, & unionē cū oībus Christianis principibus faciat, quo possit facilius sumi expeditio cōtra immanissimos Turcos, & fidei Christianæ ꝓfidissimos hostes. Amen.

AD LECTORES.

¶ HABetis candidi Lectores, rem ut gesta est syncere & simpliciter scriptā, nō affectate, aut tumide, nec phalerata orōne, aut uerborū aliquo lenocinio, sed ut uicinus etiā intelligat, qui & numisma nōscit, cui publica forma est atq; ideo necesse est in quotidianū & usitatum loquēdi modū, etiā usq; ad barbariē quādoq; descēdere. Malui em̃ rem aperte